

Nu vil Fredrik ha' et klaver

Får jazzpris og 15.000 kr. i dag

Af Peter Thygesen

I morgen skal Fredrik Lundin ud at købe klaver. Med sig i inderlommen har han de gode 15.000 danske kroner, som han i aften får overrakt ved en Buddy Rich-koncert i Tivoli. Penge og medfølgende ære stammer fra JASA-prisen, der er de danske jazzanmeldere og -journalisters hæder til en dansk jazzmusiker. Den tildeles altså i år Fredrik Lundin, 23-årig, fremstormende tenorsaxofonist.

Det er typisk, at Lundin vælger at bruge pengene på at blive en endnu bedre musiker. Han kunne være draget til Amerika for at indfange fede jazzoplevelser, men den selvlærte Lundins færdigheder lader efter hans eget udsagn endnu så meget tilbage at ønske, at han bliver i Danmark. Han vil komponere og arrangere masser af musik i de kommende måneder.

Fredrik Lundin er en opgående sol på den danske jazzhimmel. Hæder er det allerede blevet til, da han som 16-årig fik jazzprisen Sørensen Penge. I en anmeldelse af Den danske Jazzkreds', præsentationskoncert i december sidste år skrev Politikens anmelder, Boris Rabinowitsch, bl.a.:

'Det forbløffende er... den modenhed og det overblik, som Lundin — sin unge alder til trods — formulerer sig med. Han kan give spontaneiteten i vold uden at tabe sit mål af syne'.

Flotte ord, sidste år i januar.

Begyndte på fløjte

Fredrik Lundin spillede i fem år — fra han var 11 — på tværfløjte. Saxofon drømte han ikke om, før hans musiklærer i Helsingør Lilleskole stak instrumentet i hånden på ham. På hjemmefronten spiller hans far klaver, og der er lyttet ivrigt til familiens store samling af jazz-plader. Men undervisning i saxofonspil eller komposition eller musikarrangementer kender Fredrik Lundin ikke til. Resultaterne har han knoklet sig til.

— Saxofonen er det instrument, der kommer nærmest den menneskelige stemme. Det er meget nemt at få lyd — et dyt — ud af en saxofon. Men at få det til at lyde ordentligt, det er jo det svære. Jeg synes, der er større udtryksmuligheder med saxofonen end med så mange andre instrumenter. Bortset fra at kunne betjene knapperne gælder det om at udvikle, at arbejde med de klanglige muligheder. Det er det spændende for mig.

Grunden til Fredrik Lundins sextet blev skabt på et jazztræf på Vallekilde Højskole for seks år siden. Her mødte Lundin trommeslageren Peter Reim. Povl Carstensen med bas sluttede sig til, og trio'en spillede for sjov en periode. Men det blev hurtigt alvor, engagementer fulgte, og med Lars Togeby, flygelhorn og trompet, Ture Larsen, basun og Uffe Markussen på basklarinet var der samlet en sextet.

I Leverkusens i Vesttyskland har de vundet 2. pris ved en international jazz-konkurrence, Den

danske jazzkreds har givet musikerne turnéstøtte, og en radioudsendelse resulterede i udgivelsen af pladen Twilight Land.

Spiller hos andre

Fredrik Lundin er en aktiv mand. Foruden sit eget band spiller han i otte-ti andre orkestre, der musikalsk spænder vidt. Igen de mange muligheder, der afprøves.

— Jeg synes ikke, at man skal specialisere sig for meget og for hurtigt for med vold og magt at finde sit eget udtryk. Man må prøve så meget som muligt for at udvikle sit personlige sprog.

— Min sextet spiller musik, der har rod i 50-erne og 60-ernes jazzverden. Mingus og Monk. Der er også indflydelse fra argentinsk tango. Men jeg har ikke noget forbillede blandt de mange tenorsaxofonister. Jeg lytter til det hele og transcenderer det så over til mit eget billede.

— Dansk jazz forsømmer ofte at tage chancer. Den fremherskende stil har længe været en teoretisk indgang til jazzmusikken — f.eks. Coltranes musik. Men jeg syntes, at Coltranes ild manglede. Og når det klanglige udtryk, det følelsesmæssige udtryk, mangler, er musikken uden sin væsentligste facet.

Vi skal være sjopve

— Måske hører det med til tiden at være pæn. Men jeg tror, det er vigtigt som musikanter at kaste sig ud i noget, som man slet ikke kender enden på. Jeg kan selv vurdere, hvornår jeg er god, og når det ikke er godt. Min fingerteknik, f.eks., kunne være meget bedre. Men skulle jeg holde mig til teorierne alene, kom jeg aldrig videre.

— Længe var der en tendens blandt musikerne til at sige til publikum: Ta' vores musik eller la' vær'. Det er en ureliatrisk holdning. Med al den energi, vi bruger på scenen, er det fantastisk vigtigt at få noget igen fra publikum. Vi skal ikke lefle, men lave sjov, bruge humoren. Og først og fremmest lytte til med-musikerne og publikum. Først der kommer den fede respons, siger Fredrik Lundin.

Omtalte respons var der masser af, da Lundins sextet i går spillede på et flot pakket Gråbrødre Torv i mandagens myldretid.

I morgen gælder det pianofortet. Det vil Fredrik Lundin kaste sig glubende over.

tror, det er vigtigt som rousi- scei